

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. טען למברקיס: "עולמפרט" המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהט בע"מ, ת"א, טל. 31139. ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

מינוי שנתי בדאר-אויך

- ל"א
- לקפריסין 30
- לכל ארצות אירופה (כו"ל תורכיה), פרס ומושב בת הכתר 40
- לארצות הברית קנדה קובה ומקסיקו 60
- לארצות דרום אמריקה 70

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך משנה: רוב איתן

עורך כיתוב: סלבי קשת

כתב בכיר: אלי תבור

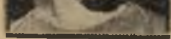
עורך תבנית: זקי
צלם המערכת: אריה ערו

חברי המערכת:

שווע נלור, לילי נלילי, רויד הורוביץ, רוני ורר, יוסף אברוסקי, דן סרגליה, אביבה סטו, אבנר פרי, עמוס קינו, שלמה קרו.

השבוע התכנסו במשרדי המערכת ארבעה אנשים וחידה אחת. הארבעה היו מאיר הרמן, חדוה פיטרמן, אליהו לוי ויוסף אלבי סנדרוני, שבאו לקבל את חלקם בפרס הגדול של טוטו בחירות. החידה הייתה שייכת ליוסף אלכסנדרוני.

אלכסנדרוני, תל-אביבי בן 30, קיבל 200 לירות למרות שלא שלה טופס-ניחושים לטוטו. אך טופס כזה, ובו רשומים הניחושים הנכונים, הגיע להנהלת הטוטו, כשעליו מצויינים בי מירוש שם השולח וכתובתו: יוסף אלכסנדרוני, מרחוב קורלנקו 4 תל-אביב, מי, אם כן, שלח את הטופס הוויכוח? לאלכסנדרוני הייתה גירסה משלו: לפני הבחירות, בהיותו בשירות מילואים, הודמן לבאר-שבע, שם קנה את גליון השבוע של הטוטו הזה וכש גמר לקרוא השאיר אותו לחיילי היחידה. "חברה מהסדר, לא היה להם כסף לקנות עתון", סיפר.

פיטרמן

מה קרה לעתון אחרי שאלכסנדרוני העביר לוי ליד חבריו ליחידה? האם השאיר בי טעות את שמו על הגליון? או שמא מילא מישהו את טופס הניחוש, ובהיכרח כי הי עתון שייך לאלכסנדרוני החליט שהצדק מחייב לשלוח את הטופס על שמו של אלכסנדרוני? פתרון לחידה זו לא נמצא עדיין. אמנם, משנודע לחברי אלכסנדרוני כי זכה בטוטו הודות לטופס שאחר שלח בשמו, החלו מצלצים אליו ומספרים כי הם שמילאו את הטופס בהעדרו. אך אלכסנדרוני אינו נוטה להאמין להם, ונראה לו כי אין הם אלא חובדילצין.

כל זה, כמובן, לא הפריע לו לקבל את הכסף בשמחה רבה. האם הוא זקוק לז? "צריך? ועוד איך שאני צריך את זה?" השיב. כי למרות שגם הוא וגם אשתו עובדים, רווצים עליהם חובות למכביר. 200 הלירות יעזרו להקל מעט על המעמסה ה"מכבירה עליהם."

★ ★ ★

כאשר סיכמה הנהלת הטוטו את עבודתה לקבעה את הזוכים, בלט פרס מעניין אחד לגנד עיניו: כל חמשת הטפסים הזוכים הגיעו למשרדי הטוטו באותו משלוח-דואר, ומספרו במספרים סידוריים כמעט רצופים. גם פרטי הניחוש השונים היו זהים לחלוטין. בין חברי ועדת הטוטו התעוררה איפוא השאלה כמעט באופן ספונטאני: האם החמישה מילאו את הטפסים שלהם בזהות ואף השליכו אותם יחד לדואר או שהיה זה רק המקרה העיוור, כפי שקורה לעתים נדירות?

לנו טופס של אלכסנדרוני, הסתבר כי אין זה כך. אך לגבי שני זוכים אחרים — מאיר הרמן מנס-ציונה וחדוה פיטרמן מתל-אביב — הסתבר כי חברי הנהלת הטוטו ניחשו נכון. שניהם מילאו את טפסיהם באותו משרד, בו הודמנו במקרה. סיפרה חדוה החנינית: "הכרתי את מר הרמן מקודם, ידעתי שהוא אדם ציבורי, בעל הבנה בפוליטיקה. לכן החלטתי למלא את הטופס שלי בהתאם לניחושי."

הרמן הוא מנהל מחלקת הכספים של המועצה המקומית בנס-ציונה (כסף הולך אל כסף!) קרא אלכסנדרוני בהתפעלות, בעל עבר מגוון וממושך בארץ. הגבר בן 46 זוכר את גליון העולם הזה, בו מלא את הטופס. היה זה גליון העולם הזה 1151, שעל שערו הופיע אדולף אייכמן. "בקרתי כי אייכמן היה בשרונה", סיפר, "וזכרתי את תקופת הנאצים שם, כשהייתי נוטר. אז זכרתי איך סרבו להכניס יהודים למושבתם או למכוור להם בקר". בתפקידו כנוטר נפצע הרמן קשה ממוקש בידו הימנית.

מה יעשה בכסף? "הבטחתי לתרום חלק ממנו לקבוצת בית-רנס-ציונה. אקנה להם נעלי-התעמלות." ומה תעשה חדוה פיטרמן ב-200 הל"י שקיבלה? "התחנתני רק לפני חצי שנה. עדיין גרים אצל ההורים ודרוש לנו הרבה כסף לרכוש דירה. הפרס של הטוטו יעזור בכיף זה."

★ ★ ★

מתוך חמישה זוכים שהוזכרו לקבל את חלקם בפרס, באו עד כה רק ארבעה. הרביעי היה אליהו לוי, 56, מרמת-גן. לוי הגו כבר מרכז תנועת החירות, שימש לפני כן כמנהל העתון הערבי של תנועתו. "את החישוב שעשיתי", סיפר הוא, "עשיתי מתוך ידיעה — לא ניחוש."

אליהו לוי, שעלה ארצה לפני שמונה שנים מעיראק והמעורה היטב בנעשה בארץ, יודע בדיוק מה יעשה בכסף: בקרוב תינשא בתו חדוה — "זאת תהיה מתנה יפה מאד בשבילה."

יום לפני בואו לקבל את הפרס, השתתף אליהו לוי בישיבת מרכז תנועת החירות, לפני פתיחת הישיבה העביר ליושבי-ראש התנועה מנחה בגין את מכתב מערכת העולם הזה, בו נתבשר על זכייתו. בגין הקריא את המכתב באוזני כל חברי המרכז, ואלה בירכו את הזוכה על מזלו הטוב.

יורשה גם לי לצרף את ברכותי לכל הזוכים המאושרים, ולהביע את תודת המערכת לחברי הנהלת הטוטו, עורך-הדין שמואל רחביה ורואה-החשבון יעקב היגר, על עבודתם המסורה והנאמנה במפעל הראשון מסוגו שנערך בארץ.

הרמן

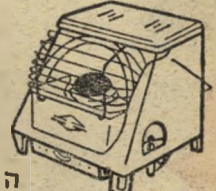
איש כסף

סודו של תנור...

פרפקט" כלבד. וכת דלק מיוחד זה אשר מיוצר לפי התקן של מכון התקנים האמריקאי, מבטיח יציבות הטמפרטורה בדירה. כמות החום המופקת מן התנור נשמרת במלואה ע"י המקרין (הרפלקטור) העשוי מ-99.99% אלומיניום טהור בלתי מחליד. כמיכונ שאין התנור מיועד לשנה אחת של שמוש כלבד. לכו דאגה חב' "פרפקטש" ע"י זה שהנה מייצרת את התנור מפלדת נירווסטה אל חלידה. מתכת יקרה ביותר

המבער

עד לפני שנים מספר, לא הייתה נהוגה כארצנו שיטת חימום סדירה. כל אחד העלה את הטמפרטורה בדירתו בימי החורף בצורה שונה. אולם בשלושת השנים האחרונות לבשה הכעיה צורה חדשה לגמרי עקב התפחחות השיטה של תנורי "פיירסייד". ההצלחה הגדולה של תנורי "פיירסייד" באנגליה הטריצה את החברות המקומיות לייצר דגם זה ולשווקו גם בארץ. אולם מסיבות שונות לא כלם הצליחו בכך, אלא יחידים כלבד.

המנוע... בומן האחרון קראנו בעתונות פרסימים וגלויי דעת תפלים של חברות שונות לייצור תנורים דומים ל"פיירפרפקט". חברות אלו מנסות

מיכלי זכוכית 40" שעות בערה

לשכנע את הצרכן שהגן יחידות סגולה כתכונה זו או אחרת. לאהר שאפשרויות יביא החמרים מחו"ל הן מוגבלות ושוות לכל היצרנים, יוצא שההבדל בתנורים אינו בחומר ממנו הם מיוצרים. אלא במתקנים ובשכלולים שכל ביח"ר מוסיף לפי הידע המקצועי ויכולתו הטכנית. כגון: וסת דלק ומיכל מיוחד ל-40 שעות בעירה וכו'. תנורי ה"פיירפרפקט" צבועים בצבעי Hamerton ועוברים תהליך של חווק הצבע בחם של

המקרין (רפלקטור)

300° צלזיוס. תהליך זה מקנה לתנור חסינות מוחלטת בפני חלודה. ה"פיירפרפקט" הנייד מסוגל לחמם בקלות דירה שלמה. אם נוסיף לכל אלה את העובדה שחברת-פרפקטשן נותנת אחריות לתנור לתקופה של 3 שנים בהסתמך על טיבו, הרי שלפנינו תנור הראוי להמלצה.

ה"פיירפרפקט" המיוצר ע"י החברה הישראלית "פרפקט" (Perfection) וה"דגמא טובה לדגם מוצלח המהווה תוצאה ישירה של שקדנות מומחים ויצירה שיטתית יוצר אנגלית. תנור זה אשר הגיע לשיאים בשוק הישראלי נבדל מהדומים לו כתכונות המשותפות לאלו של ה"פיירסייד" האנגלי.

ועתה מספר מילים על שיטת ה"פיירסייד". שיטה זו מתבססת על שריפת הגזים העודפים הנוצרים כתוצאה מבעירת הנפט גזים אלו נשרפים ע"י רשת סבוכה העשויה מפלדת כרום ניקל העומדת בטמ-

וסת הדלק

פרטורות גבוהות ביותר. כתוצאה מכך מת-חסלים ריחות הלואי הלא נעימים וגובר החום הנובע מן התנור. ה"פיירפרפקט" מצויד במיכלי דלק מיוחדים העשויים זכוכית בניגוד למיכלי מתכת המחלידים. כן מאפשרים מיכלי הזכוכית לראות את כמות הדלק הנוותרת בתוכם. מיכלים אלה בנויים כך שמלוי הנפט נעשה רק פעם בכל 40 שעות. בו בזמן שתנורים אחרים הגיעו כקושי ל-36 שעות כלבד. כמובן שזמן הבעירה קשור גם בוסת הדלק (ראה ציור) המיוחד ל"פייר-